

Hyp lille Lotte

Ponyplay har fået sin renæssance og er i dag den hurtigst voksende seksuelle subkultur i USA. Og nu har ideen også bredt sig til Danmark. Find ridepysken frem, tag hale og sporer på og rid mod solnedgangen - ind i et dansk s/m-pars vrinskende univers.

Af modesty, foto: J. Andersen

Ponyplay kan meget kort beskrives som et rollespil, hvor den ene part er pony og den anden ejer, træner eller rytter. Indholdet af rollespillet kan variere meget. Et element af dominans og underkastelse er næsten uundgåeligt, men derudover kan legen indeholde dressur, fetich, exhibitionisme, sanseberøvelse, ydmygelse og transformation.

Absimili, den lille cirkuspony og Auriga, ham der holder tøjlerne, er et ganske almindeligt ungt s/m-par. Når man møder dem, er der er

intet der peger i retningen af deres lidenskab for ponyplay, medmindre man får lyst til at overfortolke Absimilis hestehalefrisur. De bor i en toværelses lejlighed i Ålborg og har mødt hinanden i SMil.

Et nyt svar på s/m

"Ponyplay er en leg, som indeholder elementer fra s/m, en, der bestemmer, og en, der ikke bestemmer, afstraffelse og så videre. Det er også en leg med andre roller end de traditionelle, fordi en pony ikke opfører sig og forstår

som et menneske, og fordi en ponytræner skal have noget andet ud af en pony, end en Herre skal have ud af en slavinde. Det er en s/m-leg med et andet mål, men midlerne er for vores vedkommende helt grundlæggende de samme: straf og belønning," forklarer ponyen Absimili. Hun bliver suppleret af sin træner Auriga:

"For cirka et år siden følte vi, at vi var kørt fast i rollerne i den almindelige opfattelse af, hvordan man dyrker s/m. Det var blevet kedeligt, teknisk og ensformigt. Vi

satte os for at genopfinde det hele, så vi prøvede forskellige fantasier af, og ponyplay var en af dem. Absimili fik idéen. Jeg var med på den."

Ponyplay er ikke væsentligt forskelligt fra det udbredte slaverirollespil, som næsten sætter normen for, hvordan s/m skal dyrkes. Efterhånden er der flere, der ikke kan identificere sig med de roller, og i ponyplay risikerer man ikke at forveksle s/m-rollerne med de traditionelle kønsroller. Ponyplay er et alternativ, der har mange elementer, som umiddelbart kan drag- es ind i legen, og som må tiltale mange s/m'ere. Tænk bare på ride- piske, bidsler, buttplugs med heste- haler og seletøj af læder.

"Samtidig sker der også det, at Absimilis seksuelle grænser rykker sig, når vi laver ponyplay. F.eks. buttpluggen som halen sidder fast i. Det ville hun normalt ikke sige ja til," fortæller Auriga.

Absimili samtykker:
"Som slavinde var jeg ikke meget for analsex, og i begyndelsen var det pinligt at få halen på. Men når jeg skal være en pony, kan jeg ikke lege uden en hale. Som slavinde ville jeg på den anden side have protesteret, hvis jeg fik en ordre om at vade frem og tilbage med løftede knæ. Og omvendt henter en pony ikke kaffen."

En sjælden lyst

I SMil smilede de bare af Absimili og Aurigas nye lege.

"Det er svært at finde ligesindede i Danmark. Vi opdagede snart, at ponyplay blev opfattet som noget lidt tabubelagt og grinagtigt. På internettet, især på de engelske og amerikanske sider, kan vi dog se, at det ikke er os, der har opfundet noget helt nyt, og der har vi mødt andre med samme interesser. Men ikke mange danskere. Hvis vi siger, vi har mødt en håndfuld over internettet er det højt sat, lyder det fra ponyparret.

Når man hører ordet "pony", tænker de fleste danskere velsag-

tens på piger i den tidlige pubertet, der går til ridning og elsker deres pony som deres første kæreste.

Nuttet tænker vi - og meget fjernt fra det sorte s/m-univers.

"Forestillingen om at ponyplay skulle være nuttet passer ikke med det at blive trænet eller med det seksuelle. En raffineret ting ved ponyplay er, at det giver sig ud for at være noget andet, end det er. Det ser så uskyldigt ud, at nogle faktisk dyrker det offentligt. Men det er kun nuttet udadtil. Mine fantasier er langt fra nuttede, men faktisk mere hardcore end mine andre s/m-fantasier," fortæller Absimili.

Smack the pony

En hest er fra naturens side programmeret til flugt, så før den egentlige dressur kan begynde, skal træneren derfor vinde ponyens tillid. Nogle heste er allerede gjort tamme, når man får dem, mens andre er vilde og måske skal indfanges, tæmmes og berides. I den første etape af ponyens uddannelse har rytteren som sin hovedopgave at sørge for at lære dens psyke at kende i bund og grund. Herved forstås, at træneren skal finde ind til hesten gennem venlig bestemthed i sin omgang med den. Noget af det første, man kan starte med, er longering. Man lader ponyen løbe rundt i en cirkel omkring træneren bundet til et reb. I starten er longen lang, men bliver over tid kortere og kortere for at vænne ponyen til teamwork. Nogle gange skal der gives lang snor, andre gange frie tøjler og atter andre gange, skal der holdes i kort snor. Først når ponyen er vænnet til træneren, kan den egentlige dressur starte.

Fremad i galop

Auriga vil dressere Absimili til at kunne de forskellige gangarter. Hun er en tobenspony, så gangarterne skal omskrives. Skridt og trav kan lade sig gøre i en toværelses, ligeledes galop, omskrevet til tobensponyer en slags gadedrenge-

løb, som Auriga for tiden arbejder med at lære Absimili.

"Absimili forstår visse kommandoer, men hun har svært ved at fokusere på det, hun skal, så hun skal også lære almindelig lydighed. Jeg anvender "Pisk og gulerods- metoden" til at dressere hende. Hun får et rap med pishen, hvis hun f.eks. skal gå til siden, og et rap i den anden side, hvis hun går for langt, men ikke decideret spanking. Belønningerne er at ae, klappe og rose ponyen og måske med tiden en sukkerknald og gulerodder," fortæller Auriga.

Fra blindfold til skyklapper

Et bidsel har meget til fælles med en gag. Det hæmmer ponyens mulighed for at tale og fastgjort til en tømme, har rytteren god kontrol med ponyens hovedbevægelser. Bidsler kan man tit finde i s/m-butikker, men det kan godt betale sig at købe det i en ridesportsbutik, hvis man kan finde et, der er lille nok. De er fremstillet af kunststof, der har en ubehagelig bismag. Auriga har dog set et med æblesmag i en hestesportsbutik. I en snæver vending, eller som ydmygelse, kan gør-det-selvere lave et ubehageligt bidsel ved at hæfte to spisepinde sammen med en elastik i hver ende rundt om tungen. Man kan så, hvis man er lidt fiks på fingrene, sætte en tøjle fast i de ender, der stikker ud. Skyklapper er en slags blindfold, der gør det nemmere for ponyen at koncentrere sig om det, der ligger lige for.

Pleje og ponyspace

Ponyer kan ikke tale, og de har ikke hænder, så for en pony er al tale og brug af hænderne forbudt. For at markere det er hænderne ofte bundet i siden eller bag ryggen, eller hesten har hove på forbenene, hvis det er en fribenspony eller måske bare en slags lange fingerløse handsker. På The Muir Academy's hjemmeside har Absimili og Auriga læst, at

hvis ponyen f.eks. kaster sig på jorden, er det et stopord. Andre non-verbale signaler kan aftales efter, hvor mange gange ponyen stamper i jorden. Fælles regler for kropssprog og stopsignaler kan være godt, når man leger med andre, så ponyerne f.eks. kan tale sammen, men indtil videre læser Auriga Absimili's kropssprog på samme måde, som de har gjort før, de startede med ponyplay.

Hvad hestens pleje i øvrigt angår fantaserer Absimili om "det helt store", hvor hun bliver fodret og striglet, men det er svært i en toværelses.

"Ved "traditionelle" s/m-lege er det at opnå subspace næsten målet, hvor det er en del af det fra starten i ponyplay. Det vil sige, at man i ponyplay opererer med begrebet ponyspace, og for mig er det ikke målet med legen, men en tilstand jeg er i fra legen begynder. Jeg skal ikke kunne sige, om det er sådan for alle andre. I almindelige s/m-lege er der også meget vægt på det tekniske, f.eks. hvordan man bruger en pisk. I ponyplay er vægten mere på, hvordan vi f.eks. opnår en bestemt gangart, og pisken er et af de mulige midler," fortæller Absimili.

Where there's a whip there's a way

Ridepiske kan man med fordel købe i en rideportsforretning. Det er billigere og udvalget er større end i s/m-butikker. Men hvis man ikke ved ret meget om heste, kan man nemt føle sig på Herrens mark og frygte, at ekspedienten kommer med kloge spørgsmål, så lad ponyen selv gøre indkøbet. Ponyer rødmer vist nok ikke. Ridepiske har mange forskellige navne: springpisk, allroundpisk, dressurpisk, kørepisk, jagtpisk og longerpisk. De har forskellige længder og snerter, og nogle har flapper i stedet for snerter. Der

findes også nogle med flapper i facon som en hånd. De fås tilmed

Hestens gangarter

Galop:

De to diagonale ben sættes ned, og de to andre ben følger med et af gangen, så der opstår en tret-akt.

Skridt:

Svarer til almindelig gang, og gang på stedet kaldes at piaffe.

Trav:

De diagonale hove sættes ned samtidig, sådan at højre forben og venstre bagben er koordinerede, altså en totaktsgang.

Pasgang:

Modsat trav sættes højre forben og bagben ned samtidig.

i alle mulige farver og både i nylon og læder. Nogle kan uden videre bruges til at piske med, og andre har mere en afskrækkende effekt.

Hvad kan man bruge en pony til

Den, der leger pony i ponyplay, kaldes en human pony, altså en menneskelig pony eller bare en pony, ikke en hest. Hvis det er en mand, hedder det en ponyboy, og hvis det er en kvinde, hedder det en ponygirl. Måske vælger man udtrykkene pony,boy og -girl for tydeligere at tilkendegive, hvem det er, der er den lille i legen. Hvis man ønsker at gruppere ponyer i undergrupper, kan man f.eks. skelne mellem ponyer, som trækker vogne, ponyer til at ride på og showponyer. Det er hovedgrupperne, som selvfølgelig kan kombineres på kryds og tværs, og så findes der lige så mange undergrupper, som der er ponyer. En mere væsentlig gruppering er mellem ponyer, der går på alle fire, og dem, der går på to ben. Det er selvfølgelig også muligt at skifte mellem at være tobens og firbens, men hvis man skal ud og investere i dyrere legetøj, så som sadler og

vogne, kan det nok svare sig at have bestemt sig i forvejen. For alle slags ponyer kræver det hestekræfter, og hvis man ikke har det i forvejen, så får man det af dressuren. Men der er alligevel en tendens til, at det mest er ponyboys, der bliver reddet på, og som trækker vogne.

At trække vogne kræver desuden god plads. Det er de færreste, der har et lille landsted til rådighed, så det er for de fleste noget, der kun kan realiseres på sommerlejre for ponyer. SISC (SMils sommerlejre) lejer f.eks. hver sommer gården ud til The Other Ponyclub der afholder Pet Week. I år foregår det fra d. 18. - 25. august. Other World Kingdom i Tjekket tilbyder også ponydressur og væddeløb med vogne. Et flot syn med to eller flere ponyer i et spand, som løber i takt.

"Vi vil gerne have en vogn, men vi bor i en toværelses lejlighed så et lille landsted ville også være rart. Ridning? Nej, det vil Absimili ikke kunne holde til, men en sadel til pynt kunne være flot. Og en vogn, så man kunne bruge ponyen til noget fornuftigt. Som det er nu kan ponyen kun bruges til sex", griner Auriga.

Ponyer til at ride på har, hvis de er firbensponyer, brug for knæbeskyttere. Det er også hårdt for ryggen. Både for tobens- og firbensponyer. Tobensponyer har en speciel form for sadel, der som regel er placeret oppe ved ponyens skuldre med stighøjlerne fastgjort ved taljen.

"Ved disse væddeløb optrådte de menneskelige pony'er fuldkomment nøgne, på nær de elegante røde sko, de havde på fødderne. Om livet havde de et par gjorde, hvori der var fastgjort et par almindelige stighøjler. Hestene afventede deres ryttere i stående stilling med overkroppen foroverbøjede og armene over kors på brystet. Rytterne sprang op på de nøgne lænder, satte sig over skrås på hofterne, stak fødderne

i stighbøjlerne og holdt fast i nakkehåret. Den unge bojar foretrak dog for det meste at klamre sig til de struttende bryster, hans ridehest var forsynet med. Han udsøgte sig derfor altid de til dette formål bedst egnede."

En russisk danserindes erindringer

Forvandlingen fra menneske til pony

Hvordan bliver en mand eller en kvinde til en pony? For nogle er fantasien nok, andre har feticher eller ritualer, der markerer forvandlingen. Det kan være at klæde sig ud som en pony med hove, hale, ører eller måske endda bodypaint, så man bliver til en rebelsk zebra, eller måske en sød Pippi-hest. Nogle bruger sågar hestehovedmasker.

Det, der gør forskellen på en pige, en dreng og en pony, kan også være seletøjet eller bidslet. Haler af rigtigt hestehår er i høj kurs. I Danmark eksporterer vi af uransagelige årsager hestehalerne til Japan, så det kan være lidt svært at finde, men hos DS Værktøj kan man købe det. Halen sættes fast med en buttplug, som helst ikke skal være for lille, hvis man ikke ønsker at gå og tabe halen i tide og utide som et firben.

For Absimili er bidslet og halen med buttplug det væsentligste, hvad udstyr angår. For hende betyder udstyret meget, for det er det, der skaber forvandlingen.

"Når vi vil lege, starter vi med omklædningen og slutter af med halen. Det er med halen forvandlingen sker. Det er et magtfuldt symbol," fortæller hun.

Hvilket udstyr, man har brug for, er meget individuelt. Absimili vil gerne udbygge sit udstyr med seletøj og hove. Hovene har de planer om at lave selv ved at fjerne hælene på et par støvler med plateauhæle. Hun vil kun have hove på fødderne, det virker mest rigtigt for dem.

Hovene er en meget dyr investering, hvis man vil købe dem fær-dige. De er mindst lige så svære at bevæge sig rundt i som stiletter, og de har cirka den samme effekt på holdningen - den ranke ryg. Ører er mindre udbredt, da de ikke kan sættes på hovedet på en måde, så det ser naturligt ud. De sidder som regel i en stråhat, og det er jo ikke alle ponyer, der vil være æsel.

"Forvandlingen til Pony gør mig mere rolig. Mens jeg klæder om, er jeg forventningsfuld, og når jeg så er klædt om, bliver jeg rolig. Jeg hviler i mig selv i en form for meditation. Folk har oftest svært ved at forstå transformationen omkring ponyplay. Måske er der i det danske s/m-miljø en idé om, at man ikke skal ændre sig. Kampen for at gøre s/m accepteret har nok medført nogle tab i den henseen-de. Man skal stå så meget ved sig selv, det skal være så meget i orden, at det bliver uacceptabelt at lege med nogle roller," vurderer Absimili.

Auriga nikker og tilføjer:

"Der er også springet fra fantasi til virkelighed, som nok får nogle til at tro, at ponyplays er alt for krævende i virkeligheden og derfor er en af de fantasier, man bør holde på fantasistadiet."

Mennesker er også dyr

Al den snak om heste og ponyer og dyr kan nemt forlede nogle til at tro, at ponyplay er dyresex. Men ponyplay har ikke det mindste med dyresex at gøre.

"På internettet er vi stødt på en sjov misforståelse, når folk kommer til at blande dyr ind i det. Dem der er til dyresex kan finde på at spørge: "Vil du ikke være sammen med min hund?" eller: "Jeg har også en hyphest." "Godt nok er mine grænser rykket, men der er stadig grænser," siger Absimili og ryster let på hovedet. At den ene part i et s/m-forhold tager rollen som et dyr, kender vi udmærket fra hundelegerne, som er så udbredte, at et hundehalsbånd i

s/m-kredse er et symbol; også for dem der ikke leger hund. Men heste-verdenen indeholder lige så mange, om ikke flere, muligheder for at variere rollespillet. Ikke mindst fordi det, med måde, er ok at piske en hest. Hvori består forskellen ellers? Som oftest anses det som ydmygende at blive behandlet som en hund, hvorimod forvandlingen fra menneske til pony ikke nær så tit i sig selv er ydmygende, men noget som ponyen selv tager initiativet til og lever sig ind i.

I hvor høj grad man identificerer sig med det dyr, man vælger at lege med er meget forskelligt. Der er nogle, der udvikler en hel alternativ personlighed som et dyr. De kaldes f.eks. furries. Men de fleste, der dyrker ponyplay gør det indenfor legen, ligesom det heller ikke er alle, der leger slavinde og Hersker, der dyrker det på 24/7-basis.

At lære en ny cirkuspony gamle kunster

Absimili er en cirkuspony, så med tiden skal hun gerne lære at gøre kunster.

"At gå på en bold pyntet med strudsefjer i panden. Det giver en god effekt," griner Absimili.

De har taget nogle billeder, og der blev det klart, at der er brug for at træne kropsholdning og hovedkontrol. En cirkuspony skal have en rank holdning, så den halv meter lange strudsefjer på hovedet ikke vipper fremad eller bagud. Den fremtoning, man forventer af en veltrænet cirkuspony, ligner meget den, man får ved brug af korset. Både et almindeligt korset og et halskorset kan være med til at fremtvinge den rette elegante knejsende holdning. Hvis Absimili skal optræde som cirkuspony, skal udstyret også udbygges med noget pynt.

Auriga har også lyst til at klæde sig på til legen. Noget fint ridetøj, en pingvinjakke, en høj hat og han vil også gerne have et par hjulsporer, som for ham er et stærkt symbol.

"Når man er en cirkuspony, lægger det op til et publikum. Vi mangler nogle at være sammen med om ekshibitionistdelen af ponyplayet. Vi kender kun lige-sindede over nettet," lyder det fra Absimili.

Hun har på internettet lavet en loge for ponyplayere, hvor seriøst interesserede kan finde sammen for at udveksle synspunkter og idéer. Adressen står nedenfor.

Klæder skaber folk - og fæ

Duften af læder og synet af skinnende metal og læder pirrer dine sanser, når du træder ind i en butik med rideudstyr. Piske, bidsler og sporer frister fra alle sider. Det kan meget hurtigt gå hen og blive en dyr hobby.

Hvis du mere er til gummi, kan ponyudstyret også fås i det materiale, men så er det snarere en fetischforhandler, end en ridesportsforretning, du skal opsøge. Og det bliver det ikke billigere af.

Traditionel ridedragt er en fetisch for

mange. På ridestøvlerne kan man sætte sporer, der enten kan have en lang eller mindre lang spids, alt efter hvor hård man vil være ved det stakkels dyr, eller måske de klassiske hjulsporer? Sporer på stiletthælede sko og støvler bruges meget på fetischtegninger og er et klart symbol på, at bæreren er dominerende. Den flotte røde jakke, som man bruger til Hubertusjagten over et par ridebukser, får sikkert også mange ponyer til at vrinske lystigt.

Ridebukser findes der flere typer af. Dem der poser ved lårene og giver associationer til militæret, og dem der sidder helt stramt og uden folder som et ekstra lag hud og giver kvinder som mænd mulighed for at vise deres figur frem. At være iklædt et helt rideoutfit som voksen, i et ikke alt for landligt miljø, os langt væk af adel og selvfølgelig dominans.

"Vi laver udstyret selv, fordi vi kan, og fordi vi ved, hvor stor prisforskellen er. Og så kan vi få det

præcis, som vi vil have det. Hvis man vælger at købe det, kan det helt klart betale sig at handle i en hestebutik og ikke i en s/m / sexbutik, hvor der kommer et ekstra nul på priserne," fortæller Auriga.

Tøjlesløs

Hesten overgås kun af aben, når man spørger folk fra hele verden om, hvilket dyr der er deres yndlingsdyr. Den er blandt de første dyr mennesket tæmmede og gjorde til et husdyr og nytte dyr og bliver dermed et symbol på menneskets sejr over naturen. Både den ydre, som man gør sig til herre over, og den indre hvor man tøjler sine lyster. Og dog. For godt nok er hesten tam, men alligevel er den ikke helt tam.

En hest er programmeret til flugt. En egenskab man kan bruge, hvis man spænder den foran en vogn. Den symboliserer drifterne, og sanserne som fornuften og viljen måske og måske ikke kan betvinge. Det bedste symbol på denne konflikt er kentaueren med menneskeansigt og hestekrop. Tøjlesløs. Hvis din vilje og dine drifter er i konflikt, så får du mare-ridt om natten. Du bliver redet af en mare. Når en kvinde sidder ovenpå under samlejet, siger man, at hun rider .

"I deres ligegyldige blikke mærkede man den ro, der kommer af lidenskabernes daglige tilfredsstillelse; og i deres blide væremåde fandtes denne særlige brutalitet, der opstår ved beherskelsen af halvt tæmmede ting, på hvilke kraften kan øve sig og forføngeligheden mættes: kunsten at tumle raceheste og at omgås faldne kvinder."

Flaubert : Madame Bovary

Gadagum gadagum

Ved ridning bemægtiger man sig et andet levende væsen, sætter sig på

det og styrer det med sine låre. Dyret bevæger sig rytmisk under en. Rytmien forplanter sig til ens underliv og sød musik opstår. Ridning kommer derfor helt uundgåeligt til at symbolisere seksualiteten.

"Jeg har altid leget hest som barn. Jeg havde en veninde, som jeg besøgte meget og legede hest sammen med. Det kan da godt være, at det er derfra idéen er opstået, men hvis jeg gør det nu, er det fordi jeg har lyst til det, og ikke fordi jeg skal løse et eller andet traume fra barndommen. Jeg havde længe tænkt på at ponyplay kunne være sjovt og ville gerne prøve det, før jeg rent faktisk kom i gang," fortæller Absimili.

Auriga er skrækslagen for heste. "Jeg skal fand'eme ikke i nærheden af dem. Og i starten tænkte jeg: "Fint nok at du vil klæde dig ud som en pony, men hvad har du tænkt dig? Hvordan får vi en leg ud af det?""

Det kunne Absimili imidlertid hjælpe med:

"Der er masser af inspiration at hente i den rigtige hesteverden, men der er da også meget vi ikke ville gøre med en rigtig hest, og som man kan med en ponypige. For eksempel sex. Samtidigt er der stor forskel på, hvordan jeg ville behandle en hest, og hvordan jeg selv vil behandles som pony."

Ponyer til alle tider

I Danmark er ponyplay endnu ikke ret udbredt. Hvorfor det forholder sig sådan er en gåde, når man ser på ponyplays popularitet i England, Tyskland og USA og den lange historie der ligger bag. Ponyplay menes at have været kendt siden Det Assyriske Rige, ca. 1800-600 f.Kr. En historie om den græske filosof Aristoteles fortæller, at han advarede Alexander den Store mod for meget omgang med sin smukke dronning Phyllis. Phyllis fik nys om det og blev naturligvis både intrigant og hævnlysten.

Hun flirtede med Aristoteles, så han til sidst tiggede og bad hende om en affære. Hun krævede, at han som bevis for sine reelle hensigter skulle komme til hende nøgen og på alle fire, så hun kunne ride på ham som en hest. Det gjorde han. Men Phyllis havde fortalt Alexander om det, så han lå på lur og så Aristoteles kravle rundt. Alexander ville myrde Aristoteles, men han forsvarede sig med, at når en kvinde på den måde kunne lokke en gammel og vis mand i fordærv, så kunne hun også lokke en ung mand som Alexander. Så hold dig fra kvinder. I 1900-tallets victoriatid, dengang ridning stadig overvejende var en yndet hobby for adelen, red damerne af og til uden damesadel for at vise, at de var seksuelt uafhængige og selvstændige. Det inspirerende syn fik ponyplay til at blomstre op.

Da fetichtegnerne begyndte at vinde større indpas i 1950'ernes modebillede, var det tegnere som John Willie og Carlo, der som adskillige andre, kastede sig lystigt over ponygirl motivet. For nyligt har fetich fotografen Eric Kroll kastet sig over ponymotivene, ligesom tegnerne Hajime Soroyama og Michael Manning i tegneserien Tranceptor. I 1983 skrev Anne Rice, vel nok bedst kendt for sine vampyrromaner, under pseudonymet A.N.Roquelaure "the Sleeping Beauty"-trilogien. Denne var i høj grad med til at kickstarte den bølge af ponyplays der pt. er amerikans hotteste kinky trend. Så er du hot eller not? Et vrinsk betyder ja og et stamp i gulvet betyder nej.

Links

Absimili og Aurigas loge findes på Scor.dk og hedder Ponygirl - Ponyboy. Du er nødt til at oprette en profil, men du behøver ikke at være betalende medlem. <http://www.scor.dk/logger/logge.asp?logeid=932>

PetWeek

<http://www.pets-de.org/petweek/index.html>

En god og kort introduktion til ponyplay

<http://www.deviantdesires.com/map/ponyplay.html>

En velassorteret hestesportsbutik

<http://www.ingdams.com>

Privat pony-hjemmeside

<http://sirjeffp.freeshell.org/>

The Muir Academy

<http://www.tawse.com/>

The Human Equine

<http://www.thehumanequine.com>

Bøger

A. N. Roquelaure (Anne Rice):

The Sleeping Beauty Novels
Ren gulf for ponyboys - og girls

Nina Bolt: Dyremennesker

Om mytologiske relationer mellem dyr og mennesker

Johannes Sørensen: Dressur

En bog om hestedressur, som enhver ponytræner kan lære noget af

David Kunzle:

Fashion and fetishism

Handler mest om korsetter, men med passager om equine fetish

Patrick Conlon og Michael Manning: Tranceptor

En flot tegneserie om ponygirls